

عنوان مقاله:

نقد ترجمه های قرآن درباره ظلم منسوب به برخی پیامبران در قرآن (مطالعه موردی: داستان حضرت آدم (ع)، حضرت یونس (ع)، حضرت موسی (ع))

محل انتشار:

دوفصلنامه الهیات قرآنی، دوره 10، شماره 19 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

اله هادیان رسانی - دانشیار علوم قرآن دانشگاه قرآن و حدیث تهران

خلاصه مقاله:

یکی از مبنای کلامی مطرح در میان مفسران مسلمان، مسئله عصمت پیامبران است. ظاهر متشابه برخی آیات قرآن کریم با این مینا، ناسازگار می نمایاند. از جمله مهم ترین این آیات، آیاتی است که واژه «ظلم» و «غفران» آن را درباره برخی پیامبران مطرح می کنند. سوال اصلی این است که با توجه به مبنای عصمت، چه راهکار تفسیری و تاویلی برای تبیین و رفع تشابه این گونه آیات وجود دارد؟ و این تفسیر و تاویل، چگونه در ترجمه آیات، قابل بازنمایی است؟ اکثر ترجمه های قرآن بدون توجه به تفسیر و تاویل و تنها بر اساس معنای اصطلاحی واژگان، به ترجمه این دست آیات اقدام کرده اند که در بیشتر موارد، علاوه بر عدم موفقیت در رفع تشابه آیه، بر تشابه آن نیز افزوده اند. این آیات درباره سه پیامبر بزرگ خدا یعنی حضرت آدم (ع)، حضرت موسی (ع) و حضرت یونس (ع) نیز مطرح است که در این مقاله کوشش شده به روش تحلیلی-توصیفی، با عدول از مفهوم اصطلاحی «ظلم» و «غفران» و مراجعه به ریشه واژگان و نیز با توجه به فضای سیاق این آیات، ترجمه ای دقیق بر اساس رویکرد تفسیری منطبق با مبنای کلامی عصمت، ارائه شود. نتیجه حاصل از این پژوهش، آن است که به نظر می رسد، یکی از مهم ترین راهکارها برای رفع تشابه آیات متشابه، رجوع به مفهوم لغوی واژگان باشد که در تفسیر و ترجمه صحیح آیات متشابه بسیار موثر خواهد بود.

کلمات کلیدی:

قرآن، عصمت، پیامبران، ظلم، غفران، آیات متشابه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1944115>

